

MEXICO CITY

AV TORBJÖRN SELANDER

Sven-Göran Eriksson, 60, är Sveriges främsta fotbollstränare genom tiderna. Att pensionera sig vore otänkbart för svensken, som i stället har startat om med Mexikos landslag. DI Weekend har under en vecka på nära håll följt Svennis nya liv i Mexico City. Svennis sitter i sin stora lägenhet på nittonde våningen i Mexico City och ser ut över en av stadens många gröna parker medan butlern Pablo serverar en salladslunch.

Sven-Göran Eriksson

Född: Den 5 februari 1948 i Säffle.

Familj: Två utflugna barn.

Bor: I en 700 kvadratmeter stor lägenhet på 19:e våningen i Mexico City.

Fritid: Motionerar, ser nyheter och fotboll på tv.

Undviker: Att komma försent, i landslaget får man böta 100 dollar om man kommer sent.

Smeknamnet: Har funnits med sedan sju- eller åttaårsåldern, det var en kompis som började kalla honom Svennis och det har hängt kvar genom åren.

Svennis skrev på i början av juni och inledde med tre viktiga hemmasegrar i VM-kvalet. Sedan vände lyckan, och efter en förlust och en oavgjord match har kritiska röster höjts.

Huvudpersonen själv är lugn och jobbar vidare mot VM i Sydafrika 2010.

Klarar du av att ta Mexiko till VM?

"För mig personligen och för Mexiko som fotbollsland är det ett måste. Om inte så åker jag ut, med all rätt", säger han.

Svennis, eller señor Eriksson som han kallas här, är redan superkändis. Vart han än kommer vill människor ha en autograf, skaka hand eller posera på en bild tillsammans med honom. De ler och lyckönskar – och blir förvånade när vikingen svarar dem på halvflytande spanska.

"I början försökte vi sitta på en kortsida och se en match. Men efter en stund var allt folk på kortsidan borta hos oss och ville ha autografer, även poliser. Så nu sitter vi i logerna", berättar han.

Och Svennis trivs alldeles utmärkt. Han har sagt att han borde ha flyttat hit redan för tio år sedan.

Men det blir inte mycket tid över till att se vad det väldiga landet har att erbjuda, den nye landslagstränarens liv handlar nästan bara om fotboll. Ena dagen flyger han med en klubbpresidents privata jet för att se en match, nästa dag är det landslagssamling.

En privat visning i det berömda antropologiska museet har han dock hunnit med, och många restaurangbesök.

Men Svennis håller en låg profil i stadslivet. Mexico City leder ligan för kidnappningar, situationen här är till och med värre än i Colombia.

Svennis litar dock på sin chaufför och livvakt Cesar, som snart ska få en ny, skottsäker bil.

När DI Weekend träffar Svennis har han precis kommit tillbaka från Colima på västkusten och är lite rödlätt efter två och en halv lediga dagar på en paradisstrand. Rent geografiskt har hans karriär fört honom långt från nordligaste Värmland, där allt en gång startade.

"Jag fick nog med mig det mesta från Torsby. Mitt idrottsintresse helt klart. På den tiden var det skola, läxor och så var det idrott", säger Sven-Göran Eriksson.

Den tidiga barndomen var allt annat än lyxig – mamma Ulla stod i kiosken och pappa Sven körde lastbil. Familjen bodde i ett enkelt rum som rymde både kök och sängar.

I dag hyr Sven-Göran Eriksson en lyxig inredd lägenhet på 700 kvadratmeter med en terrass som går runt nästan hela huset. Han sitter vid matbordet, på en stor tvduk i andra änden av rummet spelas det som vanligt fotboll.

Svennis håller hela tiden kontakt med sin familj.

"Det har alltid varit så, med mamma pratar jag varje dag.

Mina föräldrar förväntar sig ett samtal om dagen och skul le jag hoppa över det någon gång så undrar de vad som hänt."

När det har blivit stora rubrikerna om kvinnoaffärer eller andra saker har Svennis ringt hem till föräldrarna och för klarat läget.

Du var professionell tränare när du själv bildade familj, fanns du där för dem?
"Förmodligen inte."

Har barnen klagat i vuxen ålder?

"Nej, men det var nog en av anledningarna till skilsmässan.

Att vara gift med en fotbollstränare är inte lätt", säger han.

En gång var Svennis ensam med barnen i Portugal. den tiden var han ingen hejare på att laga mat.

"Jag hällde alldeles för mycket chili i pastan och barnen bad om sandwichar i stället. Så jag gav katten maten, han åt och sprang i väg och kom aldrig tillbaka. Det var en fin katt", minns Svennis.

Sedan han skilde sig har han haft ett längre och myck omskrivet förhållande med italienskan Nancy Dell'Olio. De separerade 2005.

Ska du gifta om dig?"

"Det är väl tveksamt."

Vad är ditt civilstånd nu?

"Singell! Sonteros på spanska. Men man vet aldrig här i livet."

Han fick 5,0 i betyg på ekonomlinjen och valde mellan Handelshögskolan i Stockholm, Journalisthögskolan i Göteborg och Gymnastik- och idrottshögskolan i Örebro. Det blev det sistnämnda.

"Jag började spela i KB Karlskoga och där träffade jag Tord Grip, som var spelande tränare under mitt första Efter tre år kände jag att jag inte blev en bättre fotbollsspelare."

Då följde han med Grip till Degerfors som hjälptränare "Det var väl det bästa professionella beslut jag någonsin har tagit."

Har det alltid varit viktigt att vinna?

"Ja, det är ju det som det handlar om. En gång blev jag tolv på en skidtävling i skolan, då gick jag hem och grät."

Vilken är den skönaste segern?

"Att vinna Serie A, Scudetto, med Lazio, ett lag som inte hade vunnit någonting på 30 år. Då blir man stor i Rom."

Vilken är den värsta förlusten?

"Det är tveklöst, och kommer alltid att vara, England Portugal i VM 2006. Den kommer sitta i. Vi borde inte förlorat med det laget, men åkte ut på straffar och det blev min sista match. Finito."

Drömmer du om den?

"Nej. Jag gjorde faktiskt det några nätter, men sedan får man kasta bort det."

1979 flyttade Svennis från Degerfors till IFK Göteborg.

Klubben hårdtsatsade på Europaspel och köpte in de tre bästa och dyraste spelarna.

Efter tre raka förluster i starten ställde Svennis sin plats till förfogande.

Vad hade hänt om de inte hade valt att behålla dig?

"Då kunde jag ha varit gymnastiklärare i Karlskoga i dag."

IFK spelade sedan 72 matcher utan förlust och vann dessutom Uefacupen. Europa låg öppet för Sven-Göran Eriksson.

Efter jobb för klubbar i Portugal och Italien blev han Englands förste utländske landslagstränare. Hans kvinnoaffärer hamnade på tidningarnas förstasidor och hans bostad belägrades av paparazzi.

"Jag brydde mig inte så mycket om det. Chauffören kom ° och jag klev in i bilen och låtsades som om de inte fanns", minns Svennis.

"Jag läste en bok som hette The England managers: The impossible job. Den handlar om alla landslagstränare i England, de fick ju sparken allihop."

Det som tog hårdast – och som gjorde att även Svennis fick sparken – var när Englands största tidning News of the World med en fejkad shejk lurade ned Svennis, hans agent och dennes advokat till Dubai.

Två söndagar i rad toppades tidningen med bilder på Svennis på "shejkens" lustjakt och uppgifter om vad han skulle ha sagt där.

"Det var det som fick bågaren att rinna över från förbundets sida.

"Det är klart att jag ångrar det, men det de skrev va ju till hälften lögn. Då sa jag till min advokat och agent att det spelar ingen roll vad det kostar, stäm dem och se till att jag vinner. Det gick så långt att det skulle upp i rätten. Då kom tidningen och sa att du får de pengar du vill ha, vi betalar alla rättegångskostnader", säger Sven-Göran Eriksson.

Skadeståndet – summan vill han inte uppge – gav han bort till välgörenhet.

Hur hanterade du "skandalerna" i ditt förhållande till landslagsstjärnorna?

"Jag fick ringa upp dem som var inblandade i shejk historien. Första gången det var lite skandal med en kvinnoaffär hade vi samling med laget, då jag sa till spelarna at jag ber om ursäkt om det stör med mitt privata liv. 'Boss welcome to England', skrattade de, de var ju vana."

Skadskjuten efter att fått sparken som landslagstränare gick Svennis arbetslös ett år. Men så skrev han på för Manchester City. Dess nya ägare, thailändaren Thaksin Shinawatra, som tidigare var landets premiärminister, öste pengar över klubben. Och Svennis var revanschugan.

Hur var perioden mellan landslaget och Manchester City?

"Det var skit, rent ut sagt."

Är det din värsta period någonsin?

"Ja, sedan 1976, då jag började som tränare, hade jag aldrig varit arbetslös, aldrig fått sparken. Jag har aldrig varit så rastlös i hela mitt liv."

Hade du velat mer med Manchester City?

"Om du hade ställt den frågan till mig för ett år sedan, eller för sex månader sedan, skulle jag inte ens ha drömt om att kunna få sparken. Jag vet fortfarande inte anledningen till det hela. Ägaren hade fått i huvudet att 'nej, nu ska det vara någon annan'. Men så är det, livet fortsätter på ett bra sätt. Jag trivs här och jag trivdes där i Manchester City."

Är du en lättsam person?

"Det tror jag, jag har lätt att anpassa mig till nya platser."

Hur var personkemin med Thaksin Shinawatra?

"Stort A, suverän – 100 procent. 'Sven, I love you', sa han efter jag hade fått sparken. Jag tror att det var äkta."

Ser du en fara för Premier League med alla dessa nya ägare och deras pengar?

"Nej. Det måste ha varit 25 år sedan jag hörde snacket för första gången att nu är taket nått, fotbollen klarar inte av det här längre. När jag skrev på för Lazio tjänade jag låt säga beloppet

100. När jag lämnade Lazio tjänade jag 600, och anledningen var att fotbollen tog ett skutt rätt upp på grund av tv-rättigheterna."

Det har stått att du tjänade 4 miljoner pund om året i engelska landslaget?
"Nej, det är inte sant. Det var mindre, men inte mycket mindre."

Och här i Mexiko då, vad ligger nivån på?
"Nivån här är lite lägre. Men jag tjänar bra med pengar och beklagar mig inte alls."

Vad gör du av inkomsten, hur tänker du när det gäller investeringar?
"Noll, jag vet ingenting om det, jag vet inte hur mycket pengar jag har. Min förvaltare ringde för några år sedan och sa: 'Sven, jag har aldrig haft en klient som du. Här har det varit ras på börsen, och nu går börsen upp igen, och du har inte ringt mig på ett år'."

Du har inte ringt till din förvaltare nu när börserna rasat mer än någonsin?
"Nej, det har jag inte gjort. Tord Grip har en dotter som heter Anna. Hon sa att 'pengar är inte allt här i världen, men det är klart att det är bättre att gråta i en Rolls-Royce än i en buss', ha ha ha. Det var väl ganska bra va?" skrattar han. (Repliken är hämtad från ett citat av Françoise Sagan.)

Svennis hävdar att han inte drömmer om fotboll på nätterna.

Han berättar att den norske idrottspsykologen Willi Railo en gång lärde honom att koppla av, tidigare låg han vaken halva eller hela nätter och tänkte på olika lösningar.

Willi Railo sa till honom att han inte blev en bättre fotbollstränare av det, bara sämre.

"Jag lärde mig en teknik bara. Jag kan sätta mig här och sova om jag vill, det kan ta 25 sekunder."

Så du sover bra?
"Alltid, utom natten efter en match. Då kan jag inte koppla av, det är för mycket adrenalin i kroppen."

Vad är dina goda egenskaper?
"Jag är bra på att skapa god stämning, oavsett om det är i ett fotbollslag eller något annat sammanhang."

Vad är tricket?
"Att vara sig själv, lita på folk, ge dem förtroende och att ha sunt bondförnuft. Sedan är det alltid bra att kunna lyssna, det är viktigare än att kunna prata."

Är det skillnad på att leda ett fotbollslag och ett företag?
"Jag tror inte det. Stort eller litet företag så handlar det om att prestera, annars överlever förmodligen inte företaget."

I fotboll är det samma sak. Att sätta upp mål är viktigt, men det ska vara realistiska mål."

Tänker du skriva en bok om ditt liv?

"Jag har varit erbjuden så mycket pengar, flera årslöner för att skriva en bok, men det vill jag inte", svarar Sven Göran Eriksson.

Hemma i lägenheten är tv-skärmen svart, en smärre katastrof eftersom det är fotboll på tv. Svennis har heller ingen dator hemma och har ingen aning om hur internet fungerar. Frågan är om han över huvud taget förstår hur mycket mer fotboll han skulle kunna följa på nätet.

"Jag ser i snitt en match om dagen – live, på tv eller bandad. Det blir möcke fotboll", säger Svennis på sin nordvärmändska.

Men fotboll är bäst på arenorna. DI Weekend följer med Svennis och den assisterande tränaren Hans Backe på två matcher. Chauffören och livvakten Cesar hämtar upp oss hemma i lägenheten.

Han rattar vant genom mångmiljonstaden, ju närmare stadion vi kommer, desto fler fotbollsfans – och poliser – flockas på gatorna. Söndags matchen mellan Pumas och Americas har lockat ungefär 50.000 åskådare och 3.000 poliser.

Sven-Göran Eriksson och Hans Backe för anteckningar under matchen, det är alltid en handfull spelare som intressanta.

Hela tiden kommer folk förbi och tar bilder eller gör tummen upp till Svennis.

I bilen på vägen hem lyssnar sällskapet på slutet av matchen, som vi lämnat i förtid. I lägenheten har tv-skärmen fortfarande ett felmeddelande på spanska: "Möjligt signal fel. Om problemet kvarstår i flera minuter, vänligen ring kundservice." Och Svennis som hade tänkt se Blackburn mot Manchester United.

Lägenheten är stor och lyxig, men hyresgästen har inte lämnat några avtryck utöver att byta plastblommorna mot riktiga och att skaffa en ny tv-skärm. Det finns inte en enda personlig klenod, bild eller arvegods men det bekymrar honom inte.

På kvällarna går vi ut och äter. En sen kväll tar fystränaren Eduardo oss till en privat klubb som ligger långt upp i Mexico Citys högsta skyskrapa. Eduardo kör och kör, vi åker runt och runt, men lyckas aldrig komma fram till skrapan som sticker upp i natthimlen. Efter en kvart tar Svennis kommandot och visar vägen. Då sjunker Hans Backe ned i baksätet och viskar: "Jag säger inget, men Svennis har världens sämsta lokalsinne, lika dåligt som Tord Grips."

Som genom ett under hittar Svennis, och säger själv att allra sämst är sonen Johan Eriksson.

"Han är den ende som cyklat vilse i Torsby. Där finns det bara en gata."

Strax före elva får vi bord och ännu senare dyker Eduardos fru med väninna upp. Den senare blir charmad av den svenske gentlemannen som hela tiden skjuter in hennes stol, och som så snabbt blivit bra på spanska. När Svennis går på toaletten vill hon veta hur man säger "jag älskar dig" på svenska, hon tränar och tränar tills Svennis är tillbaka vid bordet.

Kort därefter bryter vi upp, men Svennis håller inte med de andra om att det är läge att gå på klubb utan går hem. Ensam.

Han säger att någon från en mexikansk tidning har berättat att de engelska tabloiderna har erbjudit stora summor till den fotograf som tar en bild av honom med en dam.

För att bli accepterad i landet började Svennis plugga spanska fem dagar i veckan hemma i lägenheten. DI Weekend och läraren Andrés Ávila Åkerberg har blivit in släppta en tidig morgon av butlern Pablo, Svennis kom mer ut nyduschat från sovavdelningen i en Adidasoverall och Dolce & Gabbana-tofflor. Innan dess har Andrés Ávila Åkerberg berättat att Svennis lärt sig snabbt, är mycket disciplinerad och att mexikanerna är överraskade. Det blir förstås en del fel, men alla förstår honom, förklarar läraren. Lektionen sätter igång över en tallrik med nyskuren frukt.

De tragglar meningen "När jag blir gammal". Svennis översätter något annat till "en ensam själ", och Andrés Ávila Åkerberg rättar till "en osäker själ."

Sedan varvas konjunktiv med spanska för "home sweet home" och lektionen slutar med att de läser ur dagens fotbollstidning där Svennis ifrågasätts för sin laguttagning.

DI Weekend lyssnar på ett telefonsamtal i en paus mellan de spanska verben. Sven-Göran Eriksson ringer sin kollega Hans Backe.

"Hans, are you hemma?", inleder han.

Efter spanskalektionen tar sig Svennis ned till husets privata gym, han kör ett långt träningsprogram och svetten pärlar i pannan. Han brukar också springa i en park, men en ond och svullen fotled sätter stopp för dagens runda.

När vi sista dagen kör ut till landslagets exklusiva tränings - anläggning i en förort spärrar 24 fotografer infarten. Svennis vinkar till dem, men vi stannar inte.

Sjukgymnasten Scott Kneller från Los Angeles kollar Svennis svullna fotled och kommer fram till att problemet sitter i vaden.

Scott Kneller sänder Svennis direkt till lagets doktor, han är rädd att det sitter en blodpropp i benet och då kan det gå riktigt illa om man masserar vaden. Men doktorn säger at det inte är någon fara.

"Att gå omkring och oroa mig, det har jag aldrig gjort.

Det är viktigt, det som stod på min tv-skärm när den va trasig: Om du har ett problem under längre tid, gör något åt det."